

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **K. I.**, s.r.o., so sídlom M., zastúpeného Mgr. T. A., advokátom so sídlom v S., proti žalovanému **I. D.**, bývajúcemu v B., **o zaplatenie 349 Eur s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 13 C 27/2011, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 22. februára 2012 sp. zn. 17 Co 253/2011, rozhodol

t a k t o :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Banská Bystrica rozsudkom z 20. júna 2011 č.k. 13 C 27/2011-107 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal, aby žalovaný bol zaviazaný na zaplatenie 349 Eur s príslušenstvom z dôvodu neuhradených splátok nájomného za tovar, ktorý mu dodal na základe zmluvy uzavretej 19. mája 2010. Svoje rozhodnutie zdôvodnil citáciou ustanovenia § 48 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka a zisteným skutkovým stavom, na základe ktorého mal za preukázané platné odstúpenie od zmluvy žalovaným s právnym dôsledkom zrušenia zmluvy. V súlade s ustanovením § 142 ods. 1 O.s.p. zaviazal žalobcu nahradiť žalovanému trovy konania.

Krajský súd v Banskej Bystrici na odvolanie žalobcu rozsudkom z 22. februára 2012 sp. zn. 17 Co 253/2011 rozsudok okresného súdu potvrdil a žalovanému priznal náhradu trov odvolacieho konania. Takto rozhodol, keď sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa (§ 219 ods. 1, 2 O.s.p.). Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. priznal úspešnému žalovanému náhradu trov odvolacieho konania.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca, ktorý žiadal, aby dovolací súd rozsudky súdov nižších stupňov zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie. Ním uvedený dovolací dôvod podľa § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. (nesprávne právne posúdenie veci) odôvodňoval nesprávnym hodnotením predložených listinných dôkazov. Trval na to, že žalovaný v žiadnom prípade sa neriadil zmluvným vzťahom uzavretým so žalobcom, keďže od uzavretej zmluvy neodstúpil riadne a včas a do času súdneho konania ani nevrátil tovar, ktorý bol predmetom zmluvy. Za tohto stavu preto ani nebol najmenší dôvod, aby žalobca akceptoval odstúpenie od predmetnej zmluvy.

Žalovaný sa k dovolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), riadne zastúpený (§ 241 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.) a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, voči ktorému takýto opravný prostriedok nie je prípustný, preto ho treba odmietnuť.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V preskúmvanej veci žalobca napadol dovolaním rozhodnutie odvolacieho súdu vydané vo forme rozsudku, ktorým potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa.

Podmienky prípustnosti dovolania smerujúceho proti rozsudku odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a § 238 O.s.p.

Prípustnosť dovolania v predmetnej veci podľa § 238 neprichádza do úvahy. Nejde totiž o zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu vo veci samej, ani o rozsudok, v ktorom by sa odvolací súd odchyľil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci. Rovnako nejde o rozsudok vo výroku ktorého by odvolací súd vyslovil prípustnosť dovolania, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, ani o rozsudok, ktorým by bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ktorým by súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4.

Dovolanie by vzhľadom na uvedený záver bolo procesne prípustné, len ak by v konaní došlo k niektorej z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p., ku ktorým je dovolací súd povinný prihliadnuť (§ 242 ods. 1 O.s.p.). Vzhľadom na túto zákonnú povinnosť, neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 238 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. Žalobca v dovolaní nenamietal, že by v konaní došlo k procesným vadám v zmysle § 237 O.s.p. a existencia procesnej vady takejto povahy nevyšla ani v dovolacom konaní najavo. Prípustnosť jeho dovolania preto z týchto ustanovení nevyplýva.

K námietke dovolateľa spochybňujúcej posúdenie skutkových zistení dovolací súd uvádza, že v zmysle ustanovenia § 241 ods. 2 O.s.p. dôvodom dovolania nemôže byť samo osebe nesprávne skutkové zistenie. Dovolanie totiž nie je „ďalším“ odvolaním, ale je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným na nápravu len výslovne uvedených procesných (§ 241 ods. 2 písm. a/ a b/ O.s.p.) a hmotnoprávných (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.) väd. Preto sa dovolaním nemožno úspešne domáhať revízie skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa, ani prieskumu nimi vykonaného a vyhodnoteného dokazovania. Ťažisko dokazovania je totiž konaním pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery je oprávnený dopĺňať prípadne korigovať len odvolací súd, ktorý za tým účelom môže vykonávať dokazovanie (§ 213 O.s.p.). Dovolací súd nie je všeobecnou treťou inštanciou, v ktorej by mohol preskúmať akékoľvek rozhodnutie súdu druhého stupňa. Preskúmať správnosť a úplnosť skutkových zistení, a to ani v súvislosti s právnym posúdením veci, nemôže dovolací súd už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy, pretože na rozdiel od súdu prvého a druhého stupňa, nemá možnosť podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní tieto dôkazy sám vykonávať, ako je zrejmé z obmedzeného rozsahu dokazovania v dovolacom konaní (§ 243a ods. 2 O.s.p.).

Námietky uvedené v dovolaní žalobcu spočívajúce v nesprávnom právnom posúdení veci by bolo možné preskúmať len v tom prípade, ak by dovolanie bolo prípustné. Dovolací dôvod v zmysle § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p., ak by aj bol daný sám osebe však nezakladá prípustnosť dovolania, preto sa dovolací súd týmito námietkami nezaoberal.

Možno teda uzavrieť, že dovolací súd nezistil skutočnosti, ktoré by opodstatňovali prípustnosť dovolania podľa § 237 O.s.p. a keďže dovolanie nie je prípustné ani podľa § 238

O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky mimoriadny opravný prostriedok žalobcu odmietol podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p. bez toho, aby sa zaoberal vecnou správnosťou napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie ods. 2 tohto ustanovenia, pretože žalovanému v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. mája 2012

JUDr. Eva S a k á l o v á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková